

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT	4
Weszło w życie	4
1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług	4
Akcyza i cło	7
Projekty	7
1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy	7
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie elementów zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich lub niebędących wyrobami akcyzowymi	8
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy	9
4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz prowadzenia składu podatkowego	12
5. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych	13
Podatki dochodowe	14
Projekty	14
1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	14
Pozostałe	14

Oczekujące na wejście w życie	14
1. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 19 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów wniosków o wypłatę wyrównania i wzoru wniosku o rozliczenie wyrównań	14
Projekty	15
1. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.	15
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej	17
3. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego	19
4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym dostawcom usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców	20
5. Projekt ustawy o kryptoaktywach	21
6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw	23
7. Projekt ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw	24

VAT

WESZŁO W ŻYCIE

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 2024 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2024 r.

Projektowane rozporządzenie zmienia rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2023 r. w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 2670).

Celem regulacji jest obniżenie – z 23% do 8% – stawki VAT na określone usługi kosmetyczne od 1 kwietnia 2024 r.

Obecnie stawką obniżoną VAT w wysokości 8% objęte są w Polsce usługi fryzjerskie (zgodnie z art. 41 ust. 2 w związku z poz. 59 – 61 załącznika nr 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570, z późn. zm.) – dalej: „ustawa o VAT”).

Projekt zakłada rozszerzenie zakresu preferencji o inne świadczenia wchodzące w zakres tzw. sektora „beauty”, tj. niektóre usługi kosmetyczne, czyli usługi z kategorii pracochłonnych. Stawką obniżoną w wysokości 8% będą zatem objęte określone zabiegi kosmetyczne, takie jak np.: pielęgnacyjne i upiększające dotyczące urody i twarzy (które nie wymagają specjalistycznej wiedzy lekarskiej), wykonywania manicure i pedicure, stylizacji brwi i rzęs, przekłuwania uszu, związane z poradnictwem dotyczącym pielęgnacji urody i wykonywania makijażu, w zakresie higieny osobistej, pielęgnacji ciała, depilacji, naświetlania promieniami ultrafioletowymi i podczerwonymi.

Stawką obniżoną nie będą natomiast objęte takie zabiegi jak przykładowo: zabiegi z kategorii inwazyjnych, takie jak np. wykonanie tatuażu, piercingu, usługi solarium, masaże czy zabiegi chirurgii plastycznej, jak również generalnie wszystkie zabiegi, które zostaną uznane za usługi w zakresie opieki zdrowotnej. Wskazać należy, że usługi, które w świetle przepisów ustawy o VAT uznawane są za świadczenia w zakresie opieki zdrowotnej służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, a wykonywane są przez podmioty lecznicze albo wskazane zawody medyczne, objęte są zwolnieniem od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 18 i 19 ustawy o VAT.

Zgodnie z rozwiązaniami stosowanymi w przepisach krajowych dotyczących VAT, zakres preferencji w obszarze usług kosmetycznych określony został przy wykorzystaniu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (grupowanie PKWiU 96.02.1 Usługi fryzjerskie i pozostałe usługi kosmetyczne).

Stawką 8% będą zatem objęte usługi sklasyfikowane w grupowaniach PKWiU:

- 96.02.13.0 *Usługi kosmetyczne, manicure i pedicure*
- ex 96.02.14.0 *Usługi kosmetyczne, manicure i pedicure, świadczone w domu*
- 96.02.19.0 *Pozostałe usługi kosmetyczne*

W ten sposób zarówno usługi fryzjerskie, jak i usługi kosmetyczne, sklasyfikowane w grupowaniu PKWiU 96.02.1, będą traktowane tak samo pod względem wysokości opodatkowania VAT.

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2024 r.

Proponowane rozwiązanie powinno przyczynić się do polepszenia sytuacji finansowej przedsiębiorców świadczących te usługi, w tym mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców operujących w omawianym sektorze.

Obniżenie stawki VAT powinno stanowić istotną zachętę do prowadzenia działalności rozliczanej zgodnie z obowiązującymi przepisami, co ułatwi decyzję o wyjściu z szarej strefy tym przedsiębiorcom, którzy, powodowani dotąd być może wysokimi kosztami, nie ujawniali wszystkich przychodów z tej działalności.

Podkreślenia wymaga, że wśród usługodawców – przedsiębiorców, jak również pracowników zatrudnionych w tym sektorze – przeważają kobiety, wprowadzenie zatem ułatwień w prowadzeniu tego rodzaju działalności będzie miało wpływ na aktywizację zawodową kobiet.

W przypadku przełożenia obniżki stawki VAT na ceny oferowanych usług należałoby spodziewać się zwiększonej dostępności tych usług na rynku dla konsumentów.

Obniżenie stawki VAT na omawiane usługi wiąże się z koniecznością odpowiedniego dostosowania przez przedsiębiorców kas rejestrujących, co wymaga zabezpieczenia odpowiedniej ilości czasu na taką operację i może generować ewentualnie dodatkowe koszty w przypadku konieczności skorzystania z usług zewnętrznych serwisantów.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29

października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), z chwilą przekazania do uzgodnień członkom Rady Ministrów, projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Szczegółowe zasady stosowania przez państwa członkowskie stawek obniżonych VAT zawarte są w przepisach dyrektywy VAT¹, zmienionej od 6 kwietnia 2022 r. dyrektywą 2022/542², która wprowadziła nowe, bardziej elastyczne, zasady stosowania stawek obniżonych VAT w UE. Dyrektywa VAT m.in. umożliwiła, zgodnie z zasadą równego traktowania wyrażoną wprost w preambule dyrektywy 2022/542, wszystkim państwom członkowskim stosowanie niższych stawek do takich samych towarów i usług, do których niższe stawki miały zastosowanie w innych państwach członkowskich i na takich samych warunkach.

Zgodnie z art. 105a ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy VAT państwa członkowskie, które – zgodnie z prawem Unii – stosowały w dniu 1 stycznia 2021 r. stawki obniżone nie niższe niż 12 % do dostaw towarów lub świadczenia usług innych niż wymienione w załączniku III, mogą – zgodnie z art. 98 ust. 1 akapit pierwszy – nadal stosować te stawki obniżone, bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu. Jednocześnie przepis art. 105a ust. 3 akapit trzeci dyrektywy VAT umożliwia stosowanie stawek obniżonych przez inne państwa członkowskie, zgodnie z art. 98 ust. 1 akapit pierwszy tejże dyrektywy, do takich samych dostaw towarów lub świadczenia takich samych usług, jak również na takich samych warunkach, jak te stosowane przez państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 2021 r. stawki te stosowały.

Załącznik III do dyrektywy VAT, wymieniający towary i usługi, które mogą być objęte stawkami obniżonymi, nie wymienia wprawdzie usług kosmetycznych, jednak stawkę preferencyjną (zgodnie z ww. art. 105a dyrektywy VAT) w tym zakresie stosuje Irlandia. Zakres stosowania stawki obniżonej dla usług kosmetycznych nie będzie wykraczał poza zakres preferencji stosowanej przez Irlandię, również

¹ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.)

² Dyrektywa Rady (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 107/1 z 6.4.2022)

– podobnie jak w przypadku Irlandii – stosowana będzie najwyższa z funkcjonujących w kraju stawek obniżonych (w Polsce 8%).

[Link](#)

Akcyza i cło

PROJEKTY

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów **zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy**

Zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 października 2018 r. w sprawie środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 426 i 521), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 31 października 2018 r.”, jest podyktowana:

1. koniecznością ograniczenia stosowania alkoholu izopropylowego jako środka skażającego alkohol etylowy do wybranych przypadków produkcji produktów biobójczych z jego udziałem;
2. potrzebą wprowadzenia nowego środka skażającego alkohol etylowy umożliwiającego uruchomienie krajowej produkcji płynów dezynfekcyjnych na bazie alkoholu etylowego skażonego za pomocą ketonu etylowo-metylowego w stężeniu 1% (MEK 1%).

Projektowane zmiany mają na celu zapewnienie skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy dla wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz ich właściwej kontroli.

Stan: 09.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dwóch terminach. W przypadku regulacji przewidującej dodanie nowego środka skażającego do produkcji produktów biobójczych w postaci ketonu etylowo-metylowego przewiduje się, że wejdzie ona w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia rozporządzenia, czyli bez zachowania 14-dniowego okresu *vacatio legis*, co wynika z faktu, że już obowiązuje rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego, które umożliwi zgodnie z prawem korzystanie z tego środka skażającego na terytorium kraju, a

podmioty zainteresowane produkcją produktów biobójczych z jego udziałem będą mogły tę produkcję niezwłocznie uruchomić. Skróceniu okresu vacatio legis nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawa. Rozporządzenie w ww. zakresie przewiduje wyłącznie rozwiązanie korzystne dla podatników, którzy są zainteresowani jak najszybszym wejściem przepisów w życie.

Z kolei regulacje przewidujące ograniczenie stosowania w produkcji produktów biobójczych środka skażającego w postaci alkoholu izopropylowego wejdą w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia, tak aby zainteresowane podmioty miały możliwość przekazać do sprzedaży na terytorium kraju lub za granicę wyprodukowane na dotychczasowych zasadach produkty biobójcze oraz aby mogły w przypadku zmiany pojemności, czy zastosowania opakowań z rozpylaczami, zaopatrzyć się w nowy rodzaj opakowań.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów **w sprawie elementów zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich lub niebędących wyrobami akcyzowymi**

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie elementów zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich lub niebędących wyrobami akcyzowymi został opracowany w związku ze zmianami wprowadzonymi w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (druk sejmowy nr 277). W przedmiotowym projekcie ustawy nadano nowe brzmienie przepisowi art. 10b ust. 6, upoważniając Ministra Finansów do określenia rodzajów elementów potwierdzających autentyczność, w przypadku zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich lub niebędących wyrobami akcyzowymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Zmiana art. 10b ust. 6 ustawy związana jest z objęciem od 20 maja 2024 r. Systemem Śledzenia Ruchu i Pochodzenia Wyrobów Tytoniowych (Track&Trace) również wyrobów tytoniowych niebędących wyrobami akcyzowymi, takich jak tytoń do żucia oraz tytoń do nosa (tabaka) oraz wprowadzeniem obowiązku nakładania na te wyroby odpornego na ingerencję zabezpieczenia złożonego z widocznego i niewidocznego elementu, zgodnie z przepisami decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/576 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie norm technicznych dotyczących

zabezpieczeń umieszczanych na wyrobach tytoniowych (Dz. Urz. UE L 96 z 16.04.2018, str. 57), zwanej dalej „decyzją 2018/576”. W obecnym brzmieniu art. 10b ust. 6 ustawy dotyczy jedynie określenia elementów zabezpieczenia na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich. Ponadto upoważnieniu do wydania rozporządzenia nadano charakter obligatoryjny, a nie jak dotychczas fakultatywny. Określenie w rozporządzeniu niezbędnych elementów zabezpieczenia umożliwi podmiotom wywiązywanie się z ustawowego obowiązku nakładania takiego zabezpieczenia. Jednocześnie przewiduje się, aby w przypadku wyrobów tytoniowych niebędących wyrobami akcyzowymi zastosowanie miały takie same wymogi dotyczące zabezpieczenia jak w przypadku wyrobów tytoniowych objętych akcyzą, sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich. W związku z powyższym, projektowane rozporządzenie określa elementy potwierdzające autentyczność zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniu jednostkowym wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich, a także wyrobów tytoniowych niebędących wyrobami akcyzowymi, o których mowa w art. 3 decyzji 2018/576. Elementami zabezpieczenia są: gilosz - jako element jawny, mikrodruk, papier nieaktywny w UV i włókna zabezpieczające (aktywne w promieniach UV 365 nm) - jako element częściowo ukryty oraz antystokes (up-converter) - jako element ukryty.

Stan: 15.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 20 maja 2024 r., z uwagi na konieczność skorelowania projektowanej regulacji z terminem wejścia w życie zmian przewidzianych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów **zmieniającego rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy**

Projektowana zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1753, z późn. zm.) jest związana z wprowadzeniem nowych wzorów znaków akcyzy na wyroby tytoniowe takie jak cygara i cygaretki oraz określeniem sposobu nanoszenia tych znaków akcyzy na opakowania jednostkowe.

Wprowadzenie nowego wzoru znaków akcyzy na cygara i cygaretki związane jest z objęciem od 20 maja 2024 r. tych wyrobów systemem śledzenia ruchu i pochodzenia wyrobów tytoniowych (Track & Trace) (art. 15 ust. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE).

W związku z objęciem cygar i cygaretek systemem Track & Trace wyroby te będą oznaczane znakami akcyzy, ponieważ banderole pełnią w tym systemie funkcję dodatkowego zabezpieczenia (security features). Konsekwencją wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy na te wyroby są odpowiednie zmiany we wszystkich załącznikach do rozporządzenia.

W załącznikach nr 1 i 2 niniejszego rozporządzenia określono nowe wzory banderol podatkowych i legalizacyjnych na opakowania jednostkowe importowanych, nabywanych wewnątrzspółnotowo i wyprodukowanych na terytorium kraju cygar i cygaretek.

W załączniku nr 3 do kryteriów jakościowych dodano znaki akcyzy na cygara i cygaretki.

W załączniku nr 4 (załącznik nr 3 niniejszego rozporządzenia) określono sposób oznaczania cygar i cygaretek - banderole będą nanoszone w dowolnym miejscu na opakowaniu jednostkowym.

W załączniku nr 5 (załącznik nr 4 niniejszego rozporządzenia) do objaśnień do wzoru wniosku o zdjęcie banderol z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych dodano cygara i cygaretki.

W załączniku nr 6 (załącznik nr 5 niniejszego rozporządzenia) do objaśnień do wzoru wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia banderol na nietypowe opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych dodano cygara i cygaretki.

W załączniku nr 7 (załącznik nr 6 niniejszego rozporządzenia) dodano wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy na cygara i cygaretki.

W załączniku nr 8 w tabeli 1 określającej wysokość kwot stanowiących wartość banderol podatkowych dodano wiersz określający przedmiotowe należności dla banderol na cygara i cygaretki.

W załączniku nr 9 (załącznik nr 7 niniejszego rozporządzenia) określono wysokość kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia banderol podatkowych dla nowych wzorów banderol na cygara i cygaretki o wymiarze 32 mm x 16 mm i 32,5 x 12 mm, natomiast w 2 załączniku nr 10 (załącznik nr 8

niniejszego rozporządzenia) określono wysokość kosztów wytworzenia banderol legalizacyjnych dla ww. nowych wzorów banderol.

Dodatkowo w załączniku nr 9 i 10 (załączniki nr 7 i 8 niniejszego rozporządzenia) określono wysokość kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia banderol podatkowych oraz koszty wytworzenia banderol legalizacyjnych dla pozostałych wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy. Przedmiotowa zmiana podyktowana jest wzrostem cen za produkcję banderol u ich wytwórcy oraz wymogiem ustawowym zawartym w art. 126 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym, określającym wysokość kwot wpłacanych przez podatników na pokrycie kosztów wytworzenia banderol podatkowych na poziomie co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wyprodukowania.

W załączniku nr 11 (załącznik nr 9 niniejszego rozporządzenia) w tabeli określającej wysokość należności z tytułu sprzedaży banderol legalizacyjnych dodano wiersz określający przedmiotowe należności dla banderol na cygara i cygaretki.

W załączniku nr 12 (załącznik nr 10 niniejszego rozporządzenia) dodano cygara i cygaretki do wzoru wniosku o wydanie banderol podatkowych lub sprzedaż banderol legalizacyjnych oraz o wydanie upoważnienia do odbioru banderol.

W załączniku nr 13 i 14 (załącznik nr 11 i 12 niniejszego rozporządzenia) określono nowe wzory upoważnień do odbioru banderol podatkowych i legalizacyjnych wydawane w postaci zarówno papierowej jak i elektronicznej uwzględniające banderole na cygara i cygaretki.

Ponadto w projekcie zaproponowano przepis przejściowy dla wniosków o wydanie banderol podatkowych lub sprzedaż banderol legalizacyjnych, złożonych i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie przedmiotowej zmiany. Proponuje się, aby do wniosków złożonych i opłaconych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosować koszty wytworzenia banderol obowiązujące w dotychczasowym rozporządzeniu (przed podwyżką), natomiast do wniosków nieopłaconych stosować koszty wytworzenia banderol określone w niniejszym projekcie rozporządzenia (po podwyżce).

Projekt zakłada wejście w życie zmienianych regulacji po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia z tym, że banderole na cygara i cygaretki byłyby stosowane od 20 maja 2024 r.

Intencją takiego rozwiązania jest umożliwienie podmiotom obowiązanych do oznaczania wyrobów tytoniowych (cygar i cygaretek) dostosowanie parku maszynowego do zmienianych regulacji.

Stan: 05.03.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów **zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz prowadzenia składu podatkowego**

Rekomendowanym rozwiązaniem jest dodanie w zmienianym rozporządzeniu regulacji, zgodnie z którą nie stosuje się przepisów zmienianego rozporządzenia przewidujących obowiązek wyposażenia miejsca odbioru albo miejsca prowadzenia składu podatkowego w przyrządy pomiarowe umożliwiające określenie ilości odpowiednio wyrobów akcyzowych wprowadzanych do miejsca odbioru albo znajdujących się w składzie podatkowym, jeżeli przyrządy te zostały zapewnione odpowiednio poza miejscem odbioru albo miejscem prowadzenia składu podatkowego i umożliwiają one sprawne wykonywanie kontroli, o której mowa w § 2 pkt 4 lit. c albo § 3 pkt 5 lit. c zmienianego rozporządzenia. W efekcie projektowanego rozwiązania dopuszczalne będzie korzystanie przez podmiot prowadzący skład podatkowy ze znajdujących się poza miejscem prowadzenia składu podatkowego przyrządów pomiarowych umożliwiających określenie ilości wyrobów znajdujących się w składzie podatkowym. Dopuszczalne będzie także korzystanie przez zarejestrowanego odbiorcę ze znajdujących się poza miejscem odbioru przyrządów pomiarowych umożliwiających określenie ilości wyrobów wprowadzonych do miejsca odbioru. Możliwość taka w obu przypadkach będzie uzależniona od tego czy właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego w trakcie urzędowego sprawdzenia przeprowadzanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej uzna, że możliwe jest wykonywanie kontroli wyrobów odpowiednio znajdujących się w składzie podatkowym albo wprowadzonych do miejsca odbioru, pomimo tego, że przyrządy pomiarowe umożliwiające określenie ilości wyrobów akcyzowych znajdują się poza składem podatkowym albo miejscem odbioru.

Stan: 19.02.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych**

Zasadniczym celem projektowanej zmiany jest umożliwienie podmiotom dokonującym obrotu wyrobami tytoniowymi niebędącymi wyrobami akcyzowymi w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym (m.in. tytoń do żucia, tytoń do nosa), stosowania na opakowaniach jednostkowych tych wyrobów zabezpieczeń, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/576, których elementy określi Minister Finansów w rozporządzeniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. w sprawie elementów zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniu jednostkowym wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróznym udającym się do krajów trzecich.

Rekomendowane rozwiązanie sprawdza się jako jeden z elementów potwierdzających legalność wyrobów tytoniowych dla wyrobów duty- free podczas prawie czteroletniego okresu funkcjonowania systemu Track&Trace.

Stan: 12.04.2024 r. – projekt skierowano do Senatu.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 20 maja 2024 r.

[Link](#)

Podatki dochodowe

PROJEKTY

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów **w sprawie dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych**

Rozporządzenie określa zakres danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi rachunkowe, które podatnicy są obowiązani przysyłać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zgodnie z treścią art. 9 ust. 1c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Stan: 27.03.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 01.01.2025 r.

[Link](#)

Pozostałe

OCZEKUJĄCE NA WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 19 marca 2024 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów wniosków o wypłatę wyrównania i wzoru wniosku o rozliczenie wyrównań**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 17 kwietnia 2024 r.

Nowelizacja ustawy wprowadza nowy sposób rozliczania wyrównania, tym samym konieczna jest zmiana rozporządzenia polegająca na aktualizacji treści załącznika nr 3 do tego rozporządzenia. W projektowanym rozporządzeniu zaproponowano wzór nowego załącznika nr 3, który uwzględni – oprócz dotychczasowych informacji identyfikujących podmiot ubiegający się o wypłatę wyrównania

(oznaczenie podmiotu i jego siedziby, NIP, adres, numer rachunku bankowego) – zakres informacji potrzebnych do rozliczenia wyrównania. Przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania we wniosku o rozliczenie wyrównania za poszczególne okresy wskazuje kwotę podlegającą rozliczeniu, stanowiącą różnicę między sumą miesięcznych obniżek udzielonych odbiorcom uprawnionym dla poszczególnych miesięcy w każdej grupie taryfowej, a sumą wyrównań wypłaconych na rzecz tego przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 12a ustawy dla danego okresu. Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektowanego rozporządzenia w drodze poza legislacyjnej.

[Link](#)

PROJEKTY

1. Rządowy projekt ustawy **o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.**

Projekt dotyczy nałożenia na duże wielonarodowe przedsiębiorstwa obowiązku publicznego ujawnienia sprawozdania związanego z podatkiem dochodowym płaconym w poszczególnych krajach, w których prowadzą one działalność.

Celem nowelizacji ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rachunkowości”, ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 685, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Krajowym Rejestrze Sądowym” oraz ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1015, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o biegłych rewidentach”, jest transpozycja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (Dz. Urz. UE L 429 z 01.12.2021, str. 1) zwanej dalej „dyrektywą 2021/2101”.

Przepisy dyrektywy 2021/2101 stanowią kolejną, obok dyrektywy w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (dyrektywa 2011/16/WE), wdrożonej w Polsce ustawą z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2023 r. poz. 241), zwaną dalej „ustawą o wymianie informacji”, część pakietu dotyczącego przeciwdziałania unikaniu opodatkowania przyjętego przez Komisję Europejską w dniu 28 stycznia 2016 r. („pakiet Komisji o przeciwdziałaniu unikania opodatkowania”).

Skomplikowane przepisy podatkowe i tajemnica podatkowa umożliwiają niektórym przedsiębiorstwom wielonarodowym realizację strategii polegających na agresywnym planowaniu podatkowym. W przeciwieństwie do małych i średnich przedsiębiorstw lub indywidualnych podatników przedsiębiorstwa wielonarodowe mają możliwość wykorzystania luk w krajowych i międzynarodowych przepisach podatkowych, co pozwala im przenosić zyski z jednego kraju do drugiego w celu obniżenia płaconych podatków. Szacuje się, że państwa członkowskie Unii Europejskiej („UE”) tracą rocznie 50–70 mld EUR w wyniku unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa wielonarodowe, a niektóre przedsiębiorstwa wielonarodowe płacą nieproporcjonalnie niskie podatki, co podważa ogólną skuteczność i sprawiedliwość systemów podatkowych w UE.

Dyrektywa 2021/2101 nakłada na duże przedsiębiorstwa wielonarodowe (jednostki dominujące najwyższego szczebla grupy kapitałowej i jednostki samodzielne, o odpowiednio skonsolidowanych przychodach – dla jednostek dominujących najwyższego szczebla – i przychodach – dla jednostek samodzielnych, przekraczających w kolejnych dwóch latach kwotę 750 mln EUR) z siedzibą w UE, jak i przedsiębiorstwa wielonarodowe spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego („EOG”) prowadzące działalność gospodarczą w UE za pośrednictwem oddziału lub jednostki zależnej obowiązek publicznego ujawnienia informacji o zapłaconym podatku dochodowym oraz innych informacji związanych z podatkami w podziale na poszczególne kraje („sprawozdanie o podatku dochodowym”).

W wyniku przyjętego przez Komisję pakietu o przeciwdziałaniu unikania opodatkowania i wdrożonej na jego podstawie do krajowego porządku prawnego ustawy o wymianie informacji, aktualnie duże przedsiębiorstwa wielonarodowe mają już obowiązek przedstawiania organom podatkowym informacji na temat zapłaconego podatku dochodowego oraz innych informacji związanych z podatkami w podziale na kraje.

Proponowane zmiany ustawy o rachunkowości, wdrażające dyrektywę 2021/2101, uzupełniają ww. wymóg nałożony na powyższe jednostki objęte obowiązkiem raportowania danych do organów podatkowych, wprowadzając obowiązek publicznego ujawniania sprawozdania o podatku dochodowym w podziale na kraje.

Dane zawarte w sprawozdaniu będą musiały być ujawniane odrębnie dla wszystkich państw EOG, w których dane przedsiębiorstwo prowadzi działalność, a także dla jurysdykcji podatkowych, które nie przestrzegają standardów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych (tzw. „rajów

podatkowych”). W odniesieniu do pozostałych jurysdykcji podatkowych informacje będą przedstawiane w formie zagregowanej.

Udostępnianie publicznie informacji na temat podatków zapłaconych w miejscu, w którym rzeczywiście został wygenerowany zysk, ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia przejrzystości podatkowej. Sprawozdawczość w podziale na kraje może wzmocnić zaufanie publiczne i zwiększyć społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw przez przyczynianie się – przez płacenie podatków – do dobrobytu w kraju, w którym prowadzona jest działalność. Może ona również wspierać świadomą debatę na temat potencjalnych braków w systemach podatkowych. Sprawozdawczość podatkowa w podziale na kraje, obejmująca publikowanie określonego zestawu danych przez duże przedsiębiorstwa wielonarodowe, daje ogółowi społeczeństwa ogólny przegląd podatków płaconych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe od ich dochodu.

Należy ponadto wskazać, że niektóre przepisy dotyczące sprawozdawczości podatkowej w podziale na kraje istnieją już w UE i zostały wdrożone do krajowego porządku prawnego: sprawozdawczość podatkowa w podziale na kraje dla sektora bankowego (dyrektywa 2013/36/UE wdrożona ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488)) oraz dla przedsiębiorstw z branży wydobywczej i przedsiębiorstw prowadzących wyręb lasów pierwotnych (dyrektywa 2013/34/UE wdrożona ustawą o rachunkowości).

Nowelizacja zawiera również zmianę porządkującą w zakresie sformułowania przepisów karnych, na którą zwróciła uwagę sejmowa Komisja ds. Petycji w opinii nr 1 z dnia 11 stycznia 2022 r.

Stan: 15.04.2024 r. – ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu

Przepisy ustaw zmienianych w art. 1–3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania o podatku dochodowym za rok obrotowy rozpoczynający się po dniu 21 czerwca 2024 r.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności

ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej obejmuje takie zagadnienia, jak: a) dostosowanie określeń użytych w ustawie do definicji „ruchu pojazdu” zawartej w ww. dyrektywie, b) zapewnienie ochrony poszkodowanych lub uprawnionych do odszkodowania w razie niewypłacalności zakładu ubezpieczeń, w odniesieniu do szkód wynikających z wypadków drogowych w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania oraz w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich miejsca zamieszkania – obecnie istnieją już częściowe regulacje krajowe przyznające kompetencję Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (dalej jako „Fundusz” lub „UFG”) w zakresie upadłości zakładu, 4 c) dostosowanie wysokości minimalnych sum gwarancyjnych w obowiązkowym ubezpieczeniu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz OC rolników – dyrektywa określa minimalne wysokości sumy gwarancyjnej na poziomie: - 6 450 000 EUR w odniesieniu do jednego wypadku bez względu na liczbę osób poszkodowanych lub 1 300 000 EUR w odniesieniu do jednej osoby poszkodowanej – w przypadku szkód na osobie; - 1 300 000 EUR w odniesieniu do jednego wypadku bez względu na liczbę osób poszkodowanych – w przypadku szkody majątkowej, d) uregulowanie wydawania i wykorzystywania zaświadczeń o przebiegu ubezpieczenia, e) określenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej umiejscowienia ryzyka w przypadku pojazdów wysyłanych z jednego państwa członkowskiego do drugiego, f) wprowadzenie regulacji w zakresie zdarzeń z udziałem przyczepy ciągniętej przez pojazd, g) zmiana przepisów w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-428/20 – wprowadzenie regulacji, która w przypadku wyczerpania sumy gwarancyjnej pozwoli na zaspokojenie roszczeń poszkodowanych przez Fundusz w odniesieniu do zdarzeń szkodowych, mających miejsce w okresie od dnia 11 grudnia 2009 r. do dnia 10 czerwca 2012 r., do wysokości: 1) w przypadku szkód na osobie – 2 500 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem bez względu na liczbę poszkodowanych, 2) w przypadku szkód w mieniu – 500 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem bez względu na liczbę poszkodowanych - ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu wyrządzenia szkody, h) przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe, i) przepisy o wejściu w życie ustawy.

Stan: 04.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie Komitetu do Spraw Europejskich

Przewiduje się wejście w życie ustawy co do zasady w terminie 14 dni od ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego

Projekt ustawy stanowi pierwszy krok w realizacji zapowiedzi polskiego rządu dotyczącej konieczności przeprowadzenia deregulacji w zakresie prawa gospodarczego i administracyjnego, w tym w szczególności w kierunku poprawy środowiska prawnego i instytucjonalnego, w którym działają polskie firmy. Zidentyfikowano te obszary, w których można wprowadzić regulacje jeszcze skuteczniej broniące praw przedsiębiorców.

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie uproszczeń odnoszących się do działalności gospodarczej na etapie rozpoczynania działalności przez przedsiębiorcę oraz rozwoju jego przedsiębiorstwa w kolejnych latach. Nowelizacja obejmie też przepisy dotyczące zasad stanowienia prawa gospodarczego i oceny jego funkcjonowania. W związku z tym, że przyczyną zidentyfikowanych problemów są konkretne przepisy prawne, które nakładają wymogi regulacyjne na obywateli i firmy, realizacja celu poprzez działania pozalegislacyjne w tym zakresie nie jest możliwa. Przeprowadzenie osobnej nowelizacji każdego z aktów prawnych, w których zidentyfikowano problemy, wydaje się działaniem nadmiarowym. Z uwagi na liczbę takowych oraz mając na względzie ekonomikę procesu legislacyjnego rekomendowanym rozwiązaniem jest ograniczenie wymogów regulacyjnych w drodze jednej ustawy o charakterze przekrojowym.

Celem proponowanych w projekcie rozwiązań jest zmniejszenie liczby zbędnych i nadmiernych wymogów regulacyjnych, co w konsekwencji przyczyni się do zmniejszenia kosztów przedsiębiorców. Rezultatem będą szybsze i sprawniejsze procedury administracyjne, co przełoży się również na efektywność pracy administracji publicznej. Przewiduje się, że podjęte działania będą stanowić pozytywny impuls dla przedsiębiorców znacząco wpływając na poprawę warunków do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej.

Przepisy zostały zgrupowane w ramach komponentów:

- ułatwienia przy podejmowaniu pierwszych kroków w biznesie;
- prostsze zasady wykonywania działalności gospodarczej;
- prawo gospodarcze przyjazne przedsiębiorcom. Zagadnienia będące przedmiotem projektu dotyczą kilku obszarów tematycznych, w tym: kontroli, rzemiosła, działalności nierejestrowej, leasingu, sprawniejszych urzędów, „zielonej polityki”, zamówień publicznych, mediacji, ochrony i wsparcia przedsiębiorczości.

Stan: 05.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania

Planuje się, że większość zaproponowanych zmian wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem przepisów odnoszących się do postępowań odwoławczych przed KIO (zgodnie z Pzp), które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

[Link](#)

4. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym dostawcom usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców**

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 4a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2024 r. poz. 30) upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego (NBP), sposobu nadawania unikatowych identyfikatorów rachunkom płatniczym prowadzonym przez dostawców usług płatniczych niebędących bankami i uczestniczącym w systemach płatności, sposobu nadawania numerów rozliczeniowych tym dostawcom, szczegółowego zakresu oraz sposobu przekazywania przez dostawców informacji do NBP w celu nadania numerów rozliczeniowych, a także sposobu nadawania dostawcom usług płatniczych identyfikatorów dostawcy.

Wydanie rozporządzenia jest związane ze zmianą ustawy upoważniającej, dokonaną ustawą z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723), polegającą na uzupełnieniu przepisu upoważniającego o określenie sposobu publikacji przez NBP wykazu identyfikatorów dostawców i numerów rozliczeniowych. Zgodnie z art. 64 ustawy o zmianie niektórych ustaw (...), dotychczasowe rozporządzenie, tj. rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym dostawcom usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 1181), zachowuje moc do dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie zmienionego upoważnienia, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie niektórych ustaw (...).

Projektowane rozporządzenie – tak jak rozporządzenie obowiązujące – określa uprawnienia NBP do nadawania identyfikatorów i numerów rozliczeniowych dostawcom prowadzącym rachunki płatnicze i uczestniczącym w systemach płatności, składnię identyfikatorów i numerów rozliczeniowych oraz

cechę, jaką jest ich niepowtarzalność (unikatowość), a także tryb nadawania identyfikatora dostawcy i formę dokumentów wymaganych do nadania identyfikatora.

Zgodnie ze zmienionym upoważnieniem ustawowym rozporządzenie określi także sposób publikacji wykazu identyfikatorów dostawców i numerów rozliczeniowych przez NBP.

Stan: 12.03.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania

[Link](#)

5. Projekt ustawy o kryptoaktywach

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie nowych rozwiązań w obszarze sektora rynku kryptoaktywów, mających na celu realizację zadań wynikających z rozporządzenia 2023/1114, w szczególności w zakresie skutecznego nadzoru nad tym rynkiem i ochrony inwestorów. Podjęcie działań zmierzających do realizacji wspomnianych celów zapewni rozwój tego rynku w perspektywie wieloletniej oraz bezpieczeństwo przez rozszerzenie kompetencji nadzorczych KNF. Najważniejsze rozwiązania przewidziane w proponowanych przepisach:

- 1) wyznaczenie KNF jako organu właściwego w zakresie stosowania rozporządzenia 2023/1114 oraz wprowadzenie narzędzi służących skutecznemu wykonywaniu przez KNF nadzoru i realizacji postanowień przedmiotowego rozporządzenia;
- 2) określenie obowiązków emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów powiązanych z e-pieniędzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w tym zobowiązanie ww. emitentów do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które podlegają ocenie nadzorcy;
- 3) w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114, aktów delegowanych lub wykonawczych, proponuje się przyznanie KNF środków nadzorczych służących przeciwdziałaniu naruszeniom, których mogą dopuścić się podmioty nadzorowane;
- 4) wprowadzenie możliwości nakładania sankcji administracyjnych przez KNF na oferujących, emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów;
- 5) wprowadzenie odpowiedzialności karnej podmiotów nadzorowanych; surowość środków penalnych będzie uzależniona od stopnia przewinienia i będzie pozostawała w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji (rozwiązanie ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu kryptoaktywami, w tym przede wszystkim klientów, ochronę państwa i inwestorów); 6)

ustalenie zakresu i zasad zachowania tajemnicy zawodowej obejmującej informacje uzyskane w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów; projektowane rozwiązanie przewiduje stworzenie katalogu sytuacji, w których ujawnienie informacji nie będzie stanowiło niedochowania tajemnicy zawodowej, zostanie także określony krąg podmiotów, na żądanie których ww. informacje będą ujawniane;

7) wprowadzenie możliwości składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej w odniesieniu do usług dotyczących kryptoaktywów lub ich oferty publicznej; przewiduje się nadanie tak złożonemu oświadczeniu woli mocy równej oświadczeniu złożonemu w formie pisemnej zastrzeżonej pod rygorem nieważności. Konieczne będzie również wprowadzenie zmian w następujących ustawach: ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145), ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.), ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805), ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.), ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2487, z późn. zm.), ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37), ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488), ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 170, z późn. zm.), ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. 2023 r. poz. 1266), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, z późn. zm.), ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 681, z późn. zm.), ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 188, z późn. zm., ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 646, z późn. zm.), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 184), ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 134), ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30) oraz ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.). Projektowana ustawa wprowadzi zmiany także w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.), zmiany te będą miały charakter dostosowujący do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849.

Stan: 04.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

[Link](#)

6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw

Opracowanie projektu *ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw* ma na celu zapewnienie spójności przepisów krajowych z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalum i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 19.05.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/821”, oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/1672”. Przedmiotowe rozporządzenia prawa unijnego obowiązują odpowiednio od 1 stycznia 2021 r. i od 3 czerwca 2021 r.

Projektowana ustawa przewiduje również nowelizację:

- 1) ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654, z późn. zm.), zwanej dalej także „k.k.s.”;
- 2) ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309), zwanej dalej także „u.p.d.”;
- 3) ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.), zwanej dalej także „ustawą o p.p.p.f.t.”.

Stan: 22.03.2024 r. – projekt skierowano do I czytania na posiedzeniu Sejmu

[Link](#)

7. Projekt ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw

Istotą zmian ujętych w proponowanej ustawie jest udoskonalenie i rozszerzenie obowiązujących przepisów dotyczących zakresu wymiany informacji i współpracy administracyjnej w sprawach podatkowych, poprzez:

- nałożenie na platformy cyfrowe obowiązku sprawozdawczego dotyczącego sprzedawców działających z pomocą tych platform,
- zbudowanie mechanizmu wymiany informacji o sprzedawcach pomiędzy państwami członkowskimi oraz
- poprawę obecnych mechanizmów współpracy między administracjami, np. poprzez wprowadzenie możliwości przeprowadzania wspólnych kontroli.

Implementacja ww. rozwiązań do krajowego porządku prawnego realizuje obowiązki nałożone na państwa członkowskie w dyrektywie DAC 7 tj. uzyskanie informacji o podatnikach uzyskujących dochód ze świadczenia usług i sprzedaży towarów za pośrednictwem platform cyfrowych.

Raportowaniem będą objęci operatorzy platform, którzy udostępniają je sprzedawcom, umożliwiając tym samym dokonywanie transakcji: sprzedaży towarów, świadczenia usług, udostępniania środków transportu lub udostępnienia nieruchomości, udziałów w nieruchomościach, lub ich części. Platformę należy rozumieć jako oprogramowanie, które umożliwia sprzedawcom łączność z innymi użytkownikami w celu wykonywania ww. czynności. Są to przede wszystkim strony internetowe lub ich części lub aplikacje (także mobilne). Jednocześnie za platformę nie jest uważane oprogramowanie umożliwiające wyłącznie przetwarzanie płatności, wystawianie przez użytkowników ogłoszeń, reklamowanie lub przekierowywanie na platformę.

Obowiązki sprawozdawcze będą polegały na przekazywaniu Szefowi KAS zbiorczej informacji na temat sprzedawcy lub sprzedawców, zawierających transakcje za pomocą platformy. Taka informacja za okres sprawozdawczy będzie przekazywana elektronicznie na podstawie wzoru dokumentu zamieszczonego w BIP. W celu przekazywania informacji zostanie stworzone oprogramowanie interfejsowe. W niektórych przypadkach, podmiot (operator platformy) będzie zobowiązany do jednorazowej rejestracji w jednym z państw członkowskich, po której otrzyma indywidualny numer operatora platformy. Numer ten służy identyfikacji dla celów sprawozdawczych.

Informacja o sprzedawcach przekazywana przez raportującego operatora platformy zawiera:

1. dane identyfikujące raportującego operatora platformy:
 - a) firmę i adres siedziby,
 - b) TIN, numer identyfikacji VAT, jeżeli jest dostępny, oraz w stosownych przypadkach indywidualny numer operatora platformy, o którym mowa w art. 75v,
 - c) nazwę platformy lub platform, w odniesieniu do których raportujący operator platformy przekazuje informację o sprzedawcach;
2. informacje dotyczące wyłączonego operatora platformy, w przypadku, o którym mowa w art. 75b ust. 4:
 - a) nazwę,
 - b) adres pocztowy,
 - c) adres elektroniczny, w tym adresy stron internetowych wyłączonego operatora platformy,
 - d) TIN, jeżeli jest dostępny,
 - e) wskazanie, że przyjęty model biznesowy platformy nie obejmuje sprzedawców podlegających raportowaniu;
3. dane identyfikujące sprzedawcę podlegającego raportowaniu będącego osobą fizyczną :
 - a) imię i nazwisko,
 - b) główny adres,
 - c) każdy TIN nadany sprzedawcy i państwo uczestniczące jego nadania, a w przypadku braku TIN - miejsce urodzenia sprzedawcy,
 - d) numer identyfikacyjny VAT sprzedawcy, jeżeli jest dostępny,
 - e) datę urodzenia;
4. dane identyfikujące sprzedawcę podlegającego raportowaniu będącego podmiotem:
 - a) firmę,
 - b) główny adres,
 - c) każdy TIN nadany sprzedawcy i państwo uczestniczące jego nadania,

- d) numer identyfikacyjny VAT sprzedawcy, jeżeli jest dostępny,
 - e) numer we właściwym rejestrze podmiotów prowadzących działalność gospodarczą,
 - f) wskazanie każdego stałego zakładu, za pośrednictwem którego są wykonywane na terytorium Unii Europejskiej stosowne czynności, oraz państwa członkowskiego, w którym znajduje się taki stały zakład, jeżeli dane takie są dostępne;
5. informacje dotyczące sprzedawców podlegających raportowaniu, innych niż sprzedawcy wykonujący stosowną czynność dotyczącą udostępnienia nieruchomości:
- a) identyfikator rachunku finansowego, jeżeli jest dostępny, i jeżeli właściwy organ państwa uczestniczącego, którego rezydentem jest sprzedawca podlegający raportowaniu, nie ogłosił publicznie, że nie zamierza korzystać z identyfikatora rachunku finansowego,
 - b) imię i nazwisko albo firmę posiadacza rachunku finansowego, na który jest wypłacane wynagrodzenie lub na poczet którego jest ono uznawane, jeżeli są dostępne, a także inne informacje umożliwiające identyfikację tego posiadacza, jeżeli są dostępne, – w przypadku gdy imię i nazwisko lub firma sprzedawcy są inne niż posiadacza rachunku finansowego,
 - c) państwo uczestniczące rezydencji sprzedawcy podlegającego raportowaniu,
 - d) wartość łącznego wynagrodzenia wypłaconego lub uznanego w każdym kwartale okresu sprawozdawczego oraz liczbę stosownych czynności, z tytułu których wynagrodzenie to zostało wypłacone lub uznane,
 - e) składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez raportującego operatora platformy w każdym kwartale okresu sprawozdawczego;
6. informacje dotyczące sprzedawców wykonujących stosowną czynność dotyczącą udostępnienia nieruchomości odrębnie dla każdej grupy obiektów:
- a) w zakresie określonym w pkt 5 lit. a–c oraz e,
 - b) adres grupy obiektów,
 - c) numery ksiąg wieczystych wszystkich nieruchomości należących do grupy obiektów, jeżeli takie numery nadano, lub ich odpowiedniki nadane zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa uczestniczącego, w którym są położone dane nieruchomości,

- d) wartość łącznego wynagrodzenia wypłaconego lub uznanego w każdym kwartale okresu sprawozdawczego oraz liczbę stosownych czynności w odniesieniu do grupy obiektów,
 - e) liczbę dni, przez które grupa obiektów była udostępniana w okresie sprawozdawczym,
 - f) rodzaj grupy obiektów;
7. dane pozwalające na identyfikację elektronicznej usługi identyfikacyjnej, o której mowa w art. 75l ust. 3 pkt 1 – w przypadku skorzystania z tej usługi.

Projektodawca wskazuje, iż pozyskiwane o operatorze platformy informacje, jak również dane o sprzedawcach będą objęte ochroną wynikającą z przepisów o ochronie danych osobowych.

Kluczowe znaczenie ma wzmocnienie współpracy administracyjnej i wymiany informacji. Organy podatkowe mają uzyskać lepszy dostęp do informacji o przychodach osiąganych za pośrednictwem platform cyfrowych – działalność na platformach cyfrowych stanie się bardziej przejrzysta dla organów podatkowych. By osiągnąć powyższe cele, ustawa wprowadza podatkowe obowiązki sprawozdawcze dla operatorów platform cyfrowych oraz dostosowuje ustawę o wymianie informacji podatkowych oraz niektóre inne ustawy do obecnych przepisów dyrektywy DAC7.

Funkcjonowanie mechanizmu wymiany informacji o sprzedawcach będzie funkcjonowało następująco: zgodnie z art. 8ac ust. 3 implementowanej dyrektywy, przekazywanie informacji pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej odbywać się będzie przy użyciu standardowego formatu elektronicznego, który został określony w Załączniku III do Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) 2022/1467 z dnia 5 września 2022 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2378 w odniesieniu do standardowych formularzy i formatów elektronicznych, które mają być stosowane w związku z dyrektywą Rady 2011/16/UE, oraz do wykazu danych statystycznych, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie do celów oceny tej dyrektywy.

Formularz ma strukturę drzewa o określonych elementach i atrybutach i zawiera następująca pola:

- a) nazwa wyłączonego operatora platformy,
- b) adres pocztowy wyłączonego operatora platformy,
- c) adres elektroniczny, w tym strony internetowe wyłączonego operatora platformy,
- d) numer NIP nadany wyłączonego operatorowi platformy, jeżeli jest dostępny,
- e) państwo członkowskie, któremu przedstawiono stosowne informacje zgodnie z sekcją I część A pkt 3 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE oraz

f) rok podatkowy, od którego przyznano status wyłączonego operatora platformy.

Mechanizm przekazywania danych innym państwom UE również wynika z art. 8ac ust. 2 implementowanej dyrektywy.

W przypadku świadczenia usługi udostępnienia nieruchomości, właściwy organ państwa członkowskiego, gdy miała miejsce sprawozdawczość w drodze wymiany automatycznej przekazuje informacje o sprzedawcy podlegającemu raportowaniu zarówno organowi państwa członkowskiego, którego rezydentem jest ten sprzedawca, jak i organowi państwa, na terytorium którego zlokalizowana jest ta nieruchomość. W pozostałych przypadkach (sprzedaż, usługi i udostępnienie środka transportu), właściwy organ państwa członkowskiego przekazywał będzie w drodze automatycznej wymiany informacji o sprzedawcy tylko organowi jego rezydencji podatkowej.

Mechanizm przekazywania danych innym państwom UE również wynika z art. 8ac ust. 2, zgodnie z którym właściwy organ państwa członkowskiego, gdy miała miejsce sprawozdawczość, w drodze wymiany automatycznej przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' oraz – jeżeli 'sprzedawca podlegający raportowaniu' świadczy usługi udostępnienia nieruchomości – w każdym przypadku właściwemu organowi, w którym zlokalizowana jest nieruchomość.

Międzynarodowy Fundusz Walutowy (2018) w raporcie Measuring Digital Economy wskazał, że produkty i usługi cyfrowe są trudne do ujęcia w statystykach gospodarczych. Oczekiwany efekt behawioralny prawdopodobnie będzie skutkował większą przejrzystością informacji/danych w zakresie dochodów ze sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem platform cyfrowych. Dane dotyczące transakcji z oferowanych usług, czy sprzedaży towarów w Internecie, są niezbędne do właściwej analizy skali gospodarki cyfrowej i jej wpływu na systemy podatkowe. Obecnie zasadniczo tylko operatorzy platform cyfrowych dysponują tego rodzaju danymi, natomiast organy skarbowe mogą pozyskać dane, które nie mogą zapewnić prawidłowej analizy wielkości należnych danin publicznych od sprzedających czy oferujących usługi w Internecie. Należy oczekiwać, że implementacja dyrektywy pozwoli na pozyskanie z platform niezbędnych danych do analiz służących do zabezpieczenia dochodów podatkowych.

Celem projektowanej ustawy jest także wyeliminowanie wątpliwości związanych ze stosowaniem pierwotnie przyjętych rozwiązań legislacyjnych w ustawie o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami w kontekście:

1. dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania, zwanej dalej „dyrektywą 2014/107/UE” (zasady wymiany informacji o rachunkach raportowanych);
2. wytycznych Common Reporting Standard (CRS), do stosowania których Polska zobowiązała się w podpisanym w dniu 29 października 2014 r. wielostronnym porozumieniu właściwych władz w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych (Competent Authority Agreement, CAA), a także rekomendacji wynikających z przeglądu ram prawnych przeprowadzonych przez Ogólnosiwiatowe Forum do Spraw Przejrzystości i Wymiany Informacji dla Celów Podatkowych (Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes, dalej: „Global Forum”).

Dodatkowo, w kontekście wyeliminowania wątpliwości związanych ze stosowaniem współpracy administracji podatkowych w zakresie wymiany informacji poprzez:

- doprecyzowanie kwestii oświadczeń składanych pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Projekt wprowadza również zmiany dostosowawcze do ustawy o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA w zakresie oświadczeń zbieranych pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań w odniesieniu do nowych rachunków finansowych,
- zmiany dostosowawcze wynikające z ustawy o doręczeniach elektronicznych. Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz.U. z 2021 r. poz. 626), a także Ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz.U. z 2020 r. poz. 166 ze zm.), mających na celu dostosowanie do siatki pojęciowej wynikającej ze zmian wprowadzonych w szeregu ustaw w wyniku wejścia w życie Ustawy o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2320 ze zm.).

W zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych projekt przewiduje m.in. zmianę definicji w słowniczku ustawy z uwzględnieniem wytycznych CRS oraz rozwiązań unijnych, a także wprowadzenie przepisów antyabuzyjnych zgodnie z rekomendacjami Global Forum. Projekt przewiduje modyfikację pojęcia „aktywa finansowe” zawartego w słowniczku ustawy, poprzez wprowadzenie katalogu otwartego zgodnie ze standardem CRS i rekomendacjami Global Forum. Dodatkowo projekt wprowadza tzw. małą klauzulę antyabuzywną,

która ma na celu uniemożliwienie obchodzenia procedur należytej staranności i sprawozdawczości (zgodnie z rekomendacjami Global Forum Polska powinna wprowadzić zasady uniemożliwiające instytucjom finansowym, oraz innym osobom i pośrednikom stosowanie praktyk mających na celu obejście procedur należytej staranności i sprawozdawczości).

Stan: 09.04.2024 r. – projekt znajduje się na etapie prac Rady Ministrów

Przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 lipca 2024 r. (przewidując jednocześnie raportowanie wsteczne za okres od dnia 1 stycznia 2023 r. – w celu wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy UE), z wyjątkiem przepisu dotyczącego składania pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczeń w zakresie FATCA, który wejdzie w życie 1 września 2024 r.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednej lub kilku jednostek Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”) i jej firm członkowskich oraz ich jednostek stowarzyszonych (zwanym łącznie „organizacją Deloitte”). DTTL (zwana również „Deloitte Global”), jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane są prawnie odrębnymi, niezależnymi podmiotami, które nie mogą podejmować decyzji ani zobowiązań za inne podmioty wobec osób trzecich. DTTL, jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane ponoszą odpowiedzialność wyłącznie za własne działania i zaniechania, a nie za działania i zaniechania innych firm członkowskich. DTTL nie świadczy usług na rzecz klientów. Więcej informacji można znaleźć na stronie: www.deloitte.com/about.

W Polsce usługi na rzecz klientów świadczą: Deloitte Advisory spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Poland sp. z o.o., Deloitte Audit spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k., Deloitte PP sp. z o.o., Deloitte Advisory sp. z o.o., Deloitte Consulting S.A., Deloitte Legal, Ostrowski, Gizicki i Wspólnicy sp. k., Deloitte Digital sp. z o.o. (wspólnie określane mianem „Deloitte Polska”), będące jednostkami powiązanymi z Deloitte Central Europe Holdings Limited. Deloitte Polska jest jedną z wiodących firm doradczych w kraju, świadczącą usługi profesjonalne w obszarach: audytu, doradztwa podatkowego, konsultingu, zarządzania ryzykiem, doradztwa finansowego oraz prawnego za pośrednictwem ponad 2300 profesjonalistów z Polski i zagranicy. Więcej informacji o Deloitte Polska: www.deloitte.com/pl/onas

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), globalna sieć jej firm członkowskich oraz jednostek z nimi powiązanych (zwanym łącznie „organizacją Deloitte”) nie świadczą za jej pośrednictwem profesjonalnych usług ani nie udzielają profesjonalnych porad. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań, które mogą mieć wpływ na finanse lub działalność firmy, należy skorzystać z porady specjalisty.

Nie składamy żadnych oświadczeń, nie udzielamy gwarancji ani nie podejmujemy zobowiązań (jawnych ani dorozumianych) dotyczących dokładności i kompletności informacji zawartych w niniejszej publikacji. DTTL, jej firmy członkowskie, podmioty z nimi powiązane, ich pracownicy oraz agencji nie ponoszą odpowiedzialności za straty lub szkody, wynikające bezpośrednio lub pośrednio z wykorzystania niniejszej publikacji. DTTL i jej firmy członkowskie oraz podmioty z nimi powiązane stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne.

© 2024. Wszelkich informacji udziela Deloitte Polska.